

ที่ อบ ๐๐๑๙/๒๒๓

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี
ถนนแจ้งสนิท อบ ๓๔๐๐๐

มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง บทความกฎหมายน่ารู้

เรียน พัฒนาการอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแจ้งจากกรมการพัฒนาชุมชน เรื่อง “พยานชัดทอด” โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้ดำเนินการจัดทำและเรียบเรียงความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย คำพิพากษา ข้อสังเกต ข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับการทำนิติกรรม และในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติ

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี จึงขอให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ ดาวน์โหลดบทความดังกล่าว ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” เพื่อเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีต่อไป รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิสดาร ประดา)
พัฒนาการจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชน

โทร. ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

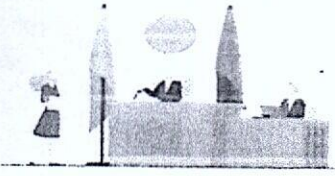
โทรสาร ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

เศรษฐกิจฐานรากมั่นคง ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Change for Good

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

“พยานชัดทอด”

เมื่อมีผู้กระทำความผิดร่วมกับจำเลยหลายคน แล้วผู้ที่กระทำความผิดร่วมจะสามารถรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้หรือไม่ ไปติดตามกันค่ะ

พยานชัดทอด หมายถึง พยานที่เป็นผู้กระทำความผิดร่วมกับจำเลยในคดี และได้รับรู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำความผิด ถือได้ว่าเป็นประจักษ์พยานในขณะที่มีการกระทำความผิด แล้วพยานคนดังกล่าวได้มาเบิกความปรักปรำชัดทอดจำเลยในชั้นศาล พยานชัดทอดจึงเป็นได้ทั้งประจักษ์พยานหรือพยานที่รู้เห็นเหตุการณ์ด้วยตนเองและพยานบอกเล่า

เมื่อพยานหลักฐานนั้นเป็นพยานชัดทอด ถือเป็นพยานบุคคลที่มีข้อบกพร่องเพราะอาจกระทบถึงความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐาน ศาลจะต้องใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยชี้แจงนำพยานหลักฐานทั้งปวงใช้ความระมัดระวังในการพิจารณาพยานหลักฐาน และจะต้องพิจารณาให้ได้ความเป็นที่แน่ใจว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น จึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ หากมีความสงสัยว่าจำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ศาลจะต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ บัญญัติว่า “ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชี้แจงนำพยานหลักฐานทั้งปวงอย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย” และมาตรา ๒๒๗/๑ บัญญัติว่า “ในการวินิจฉัยชี้แจงนำพยานบอกเล่า พยานชัดทอด พยานที่จำเลยไม่มีโอกาสถามค้าน หรือพยานหลักฐานที่มีข้อบกพร่องประการอื่นอันอาจกระทบถึงความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐานนั้น ศาลจะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๕๓/๒๕๖๕ คำรับของจำเลยทั้งสองแม้จะถือว่าเป็นคำรับอันเป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของจำเลยทั้งสองและสามารถใช้อยันจำเลยทั้งสองในชั้นพิจารณาของศาลได้ก็ตาม แต่โจทก์ต้องมีพยานหลักฐานอื่นมาประกอบให้มันคงว่าจำเลยทั้งสองเป็นผู้กระทำความผิดตามคำรับด้วยจึงจะลงโทษจำเลยทั้งสองได้

ดังนั้น ถ้านำพยานบุคคลซึ่งเป็นประจักษ์พยานที่ได้ร่วมกระทำความผิดกับจำเลย แล้วพยานคนนั้นได้เบิกความชัดทอดจำเลยในชั้นศาล ก็สามารถรับฟังพยานชัดทอดเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ แต่ศาลต้องฟังด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เพราะถือว่าเป็นพยานที่มีความบกพร่องอันจะกระทบถึงความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐาน เว้นเสียแต่ว่าจะเข้าข้อยกเว้นให้ศาลสามารถรับฟังพยานบอกเล่าโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลยได้ จบบริบูรณ์แล้วค่ะ พบกันใหม่ในฉบับหน้านะคะ

นางสาวเมษยา ชูวงศ์สวัสดิ์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

ผู้เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน